

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvo „Slov. Narodu“.

„Zagreb in Ljubljana“.

V novejši čas čitajo se šestokrat članki, v katerih se domoljubni (?) pisatelji na vse pretege prizadevajo, osmešiti naša narodna prizadevanja in pomnožiti število naših itak že mnogobrojnih črnogledov in pesimistov. Jedva je jeden naš jezik imenoval „okorno narečje“, ter v potu svojega obraza dokazoval, da je višja slovenska gimnazija s slovenskim učnim jezikom „iluzorična“, že prihitel drugi in resnobno nagubanega obraza propoveduje, da nemamo niti knjig za ljudske šole. Tretji pa, kateremu so laborike omenjenih dveh prednikov odgnale spanec, tudi neče zaostajati. A kaj naj piše? Na dnevnem redu je: Odkrivanje ran na narodnem telesu. Ta tema mora se razpravljati na dolgo in široko, brez konca in kraja, dan na dan. To je posel narodnih naših ranocelnikov, to bodi hladilo za nevspehe na političkem polju, zadostilo za žaljeno samoljubje. V tem naj se razodeva duhovitost in ljubezen do naroda.

Taki so menda bili nagibi, ki so nekega gospoda ob zeleni Krki napotili, da je vzel pero v svojo desno roko in napisal članek z naslovom „Zagreb in Ljubljana.“ Jednaki nagibi uplivali so, da

je omenjeni članek dobil prostora v oficijozni naši „Večerni prilogi“, ki od svojega početka pa do današnjega dne z vidnim veseljem goji ta „sport.“

Napominani članek vzbudil je mnogo in opravičene nevolje in vpraša se, kaj je konečni smoter temu delovanju, ki že nekoliko na Herostrata in njegovo žalostno slavo spominja? O konečnem smotru bili bi gospodje sami malo v zadregi, kdo bi se tudi za kaj tacega brigal, dovolj je, da smo svoje mnenje izrekli, da smo odkrili svojo luč in svetu pokazali: „Docti sumus.“ Tako si mislijo ti gospodje.

Ker se pa nam močno dozdeva, da so gospodje s tem člankom le svojo slabost razkrili, bomo v naslednjem nekoliko obširneje o tem govorili.

Da se glavna mesta prisposodabljajo srcu človeškemu, to ni nič novega, kaj jednakega se čita šestokrat v šolskih nalogah naše nadobudne mladeži. Kaj družega pa je, ako se kraljevi Zagreb prisposodablja z belo Ljubljano in to tako, kakor je storil pisatelj večkrat omenjenega članka.

Pisatelj pravi, da je Hrvatov 2 milijona, Slovencev pa 1½ milijon. A pri tem pozabil je povedati, katera statistika mu je bila pri roki. Dasi bi želeli, da nas je Slovencev res kakor „listja in trave“, kolikor peska v morji in zvezd na nebu, moramo vender ugovarjati, da bi nas bilo 1½ milijon, tudi ko bi pisatelj z mogočno svojo roko pridružil nam Rezijance in pod sv. Štefana krono živeče naše rojake. A pisatelju natančnost ni bila mari, kdo bi tudi vedno po statistikah brskal, zlasti pa iskal podatkov o Slovencih, kateri so, kakor piše pisatelj, „mevžasto ljudstvo“.

Ker se že ta premisa ne ujema, ni čuda, da je vsa primera z Zagrebom jako šepava, kakor je v obče ves članek prisiljen in pretiran. Ras je, da se kraljevi Zagreb leto za letom lepša in diči, res, da je v njegovem ozidju že nekako velikomestno življenje, da je napredek povsod viden, deloma celo velikansk, in mi bi bili zadnji, ki bi na tem bili bratom Hrvatom zavidni, marveč radujemo se njih prelepe prvostolice, kajti njih ponos je tudi naš ponos.

A zaradi tega še ne treba Ljubljane po krivici pomanjševati, ne zmenec se zato, da so za Ljubljano merodajne vse drugačne razmere.

Ljubljana še ni glavno mesto vseh slovenskih dežel, ampak jedine Kranjske, ki nema niti pol milijona, kamo-li dva milijona prebivalcev. Razen Ljubljane zmatrati moramo za glavna mesta tudi Gradec, Celovec, Trst in Gorico. Iz tega sledi, da ni in ne more biti pri nas usredotočenih toliko oblastev z mnogimi svojimi uradniki in rodbinami, kakor pa v Zagrebu. Politiški položaj Hrvatov je od našega toli različen, da se niti primerjati ne da. Avtonomijo, popolno avtonomijo imajo, po kateri mi zaman hrepenimo, imajo svoje bogate plemenitaše, imajo mnogo družega, zlasti pa še to posebno srečo, da so onkraj Sotle.

Iz tega že razsoden čitatelj lahko razvidi, da so pogoji za Zagreb vse drugačni, nego-li za Ljubljano, da je primera mej njima neumestna. Seveda, kdor je tako naiven, da strmi nad Gariboldijevo palačo in se čudi „štacunam v Mariboru“, takemu ni pomagati, tak meri vse samo po svojem vatlu, tak je potem vedoma gluh in slep za vse, kar se tiče Ljubljane.

Kako bi mogel sicer vprašati: Ali se kaj stori za mestno hranilnico? Ta „jedini tujec v Jeruzalemu“ niti tega ne ve, da mora stoprav deželni zbor dovoliti mestno hranilnico, katera bode potem takoj gotova. Člankar tudi tega ne ve, koliko se je storilo, da bi dobili nadsodnijo v Ljubljano, za katero se je že leta in leta moledovalo in pred dvema letoma odposlalo nad 400 peticij iz vseh slovenskih pokrajin na državni zbor. Člankar je pozabil, koliko se je že govorilo in pisalo in prosilo za „Zjedinjeno Slovenijo“, a se niti mnogobrojnih taborov več ne spominja, ampak patetično kliče: „Ali se kaj stori, da bi se politična večja celota napravila?“ Kakor je to vprašanje baš sedaj malo umestno, nas vender neizmerno veseli, da kaj tacega čitamo v oficijozni „Večerni prilogi“. Kajti po tem smemo sklepati, da bode vlada to stvar v roke vzela in se pobrinula, kakor za „Zjedinjeno Slovenijo“, tako tudi za nadsodnijo, za apelacijsko sodišče, za razne urade in železnice, za katere smo do sedaj zaman prosili. Ker nam oficijozno glasilo vse te nedostatke očita, je vender opravičeno, da smemo tako upanje gojiti, da se naše želje, naše prošnje ne bodo več odbijale.

Pa še nekaj. Celo univerzo utegnemo dobiti

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

VI.

(Dalje.)

Na to prime si Stanislav z dlanjo čelo, vzdihne globoko in položi roko na razgalena prsi. Časek sedi tako brez pregiba, vzdihaje in pogledovaje na zvezdnato nebo.

Pa mahne z roko in pravi: „Glej, kako tam razteguje lahni oblaček bele lokti po divni luni — že jo zagrinja s svojim zibajočim se plaščem iz bodovega perja — toda o kratki čas blaga! — že se mu je izčarala luna v neskaljenem blesku iz mehkega objetja in ubogi oblaček leti dalje po prostoru nebeškem z večnim praznim naročjem, z željo vedno nepokojno. — To je podoba človeka! Željno razsteguje naročje po blagu, ki mu ga ideal njegov obeča, in ko si domišlja, da je dobil to blago že na svoje lokti, zgine mu iz naročja kakor prikazen, ideal njegov sveti se dalje za njim v ne-

pristopnem krasu in človek podi se brez zmotra naprej s svojim gluhim bolom . . .“

„Ljubiš, Stanislave?“

„Seveda, ljubim. Zaupam ti, brate, ubožno svojo ljubezen — vem, da se ne bodeš smijal.“

„Tega se ti ni bati. Saj sem jaz tudi zaljubljen — žal Bogu nesrečno. Ljubim devo, podobno jutranji Zori, podobno. —“

„Vedi tedaj vse. Videl si morda v buffetu — ne, ne morem si domisliti, ko bi jo bil videl, moral bi jo tudi ljubiti! Povem, kako se je porodila moja ljubezen. Ko so me priveli sodrugi prvokrat v kavarno, kjer smo nocojšnjo noč sedeli, ugledal sem v buffetu sivo, zgrbančeno matrono. Glej, to je Zima! so dejali. Če pa poseliš tukaj polu dneva, opaziš po časi tudi ostale. Počakaj, da pride Leto! Osrmočen odložil bi Thomson pred njim pero. Prišlo je leto, hladno gledal sem na njega ognjene povabe. A konečno izčarala se je iz za zelenega zastorja Vesna — Vesna brez cvetja in slavic, a vender Vesna, koje sveže, čarokrasne mičnosti ne more izličiti nobena pesen. Jedini pogled njenih črnih detskih oči pal je na moje srce kakor prvi vzpomladanski žarek na osiročelo zemljo in že se

je spočela v moji notranjosti sanjarska, nespametna ljubezen, napolnila jo vso s svojim dišečim opojnim cvetjem, nad kojim se rosé od te dobe moje goreče solze in v kojega čašici, polni sladkega jedila, ginem kakor ujeti metulj.“

„Ali ti ne povrača tvoje ljubezni?“

„Sam Bog ve. Zdi se mi včasih, da njeno oko z nepovedanim izrazom na meni počiva, da ugiba, ali naj izpove vročo vzplamtlost ali nadalje zakriva v globičini srca sladke tajnosti, tajnosti ljubezni k meni ubogemu. Vender ne drznem si upati, da bi se ta nebeški cvet mogel kdaj skloniti na moje goreče čelo, in odvrčam od cerkvene tatvine roko svojo, ki se željno po nji steguje.“

„Blag si, Stanislave! Zakaj ne pozveš gotovosti. Morda ti je naklonjena in da bi tvoje znanje — —“

„Zastonj, vse zastonj! Sem kakor tam ta beli oblaček, leteč žalostno s praznim naročjem po nebu. Nikdar, nikdar ne objamem blaga, po kojem raztegujem roki. Da, tam ta oblaček je neprimerno srečnejši — vznáša se visoko v čistem azuru nad zemeljskim mrčesom, brez mislij, brez čutov, in hrani li bol v svojem srci, izplače ga z vonjastim vzpomladanskim dežjem nad prijetno krajino. Jaz

v Ljubljano. Dasi je „Večerna priloga“ še le pred par dnevi pisala, da je slovenska višja gimnazija v Ljubljani „iluzorična“, nam vendar stavi v vzgled „univerzo“ v Zagrebu in to se godi v istem listu, katerega duševni oče je pred leti pisal tako „fulminantne“ članke proti slovenskemu vseučilišču.

Sicer je pa člankar tudi muhast. Na jedni strani našteva, da ima Zagreb nadškofijo, milosrdne brate, druge samostane, na drugi strani pa mu ni prav, da je pri nas v cvetji „kultura molitvenih bukvic.“ Z jedno besedo, ničesar mu ni po volji, niti socialno življenje, dasi za svojega bivanja v Ljubljani niti trohice storil ni, da bi je zboljšal.

Naposled propoveduje nam, da treba pridobivati „gmotno dobro stoječih ljudi“ za naše težnje, ter porabi to priliko, da pripoveduje neko legendo o Hočevarji na Krškem. Ni nam do tega, da bi se spuščali v podrobnosti, kajti mož je pokazal, da Ljubljanec ne pozna. Mi sicer nemamo plemenitašev, ki bi zidali krasne in ponosne palače, a pri nas tudi ni židov. Kaj pa je žid v Zagrebu in na Hrvaškem, to je člankar previdno zamočal. V Ljubljani je dosedaj samo jedna hiša v židovskih rokah. Naše mesto razvija se res polagoma, ker se na demokratiški podlagi. Naš srednji stan deluje liki vijak v socialnem življenju in le kdor je Ljubljano opazoval od 1860. l. pa do danes, le ta ve ocenjevati, koliko je Ljubljana napredovala.

Kadar pa bode našo mesto imelo tako ugoden položaj kakor Zagreb, tedaj bode se tudi jednako razvijalo. Da pa bode to kmalu, temu je dokaz, ker se že oficijozni krogi zanimajo za „Zjedinjeno Slovenijo“, za nadsodnijo v Ljubljani, za mestno hranilnico in za razne urade in železnice itd. No, vsaj v tem oziru je članek v „Večerni prilogi“ prezanimiv.

Nova postava proti delomrznim ljudem, potepuhom in prosjakom.

(Dodatek k „Slov. Naroda“ št. 169—177.)

Ministerstvo notranjih reči na podlagi §-a 7 postave s 24. maja 1885 (drž. zak. št. 90) o prisilnih delavnicah in popravnih ali poboljševalnicah ukazuje z razglasom s 26. julija 1885 (Drž. zak. št. 106) to-le:

I. Komisije, ki jih je po §-u 7 postave s 24. maja 1885 (Drž. zak. št. 90) sestavljati pri političnih deželnih oblastvih, ustanové se pri namestništvih na Dunaji, v Linci, v Gradci, Inspruku, Trstu, Zadru, Pragi, Brnu, dalje pri deželnih vladah v Salzburgu, Celovci, Ljubljani in Opavi in pri mestodržstvenem oddelu v Trientu.

II. Pri imenovanih namestništvih in deželnih vladah naj te komisije pod prvosedstvom deželnega poglavarja ali namestnika njegovega sestojé iz jednega referenta političnega deželnega oblastva in jednega zastopnika deželnemu odboru. — V Trstu in Inspruku naj se privzema v komisijo kot glasujoči soud vselej zastopnik deželnemu odboru one dežele, v kateri biva sodišče, ki je izreklo, da je dopuščeno držati koga v kaki prisilni delavnici ali popravnici. — (Na to posebno določilo glede na mestodržstveni oddel v Trientu.)

III. Komisijam, sestavljenim po zgornjih dolo-

pa sem ukovan na ilnasto kroglo, črne misli obletujejo kakor skopci mojo utrujeno glavo, oko moje nima solze, — nima solze!

„Kaj misliš, da sem jaz srečen? Ljubim devo ubožno, zavrženo — cel svet se upira moji ljubezni. Pognali so jo, ne vem kam, in morda je nikdar več ne vidim.“

Po tem vzajemnem utešnji čutov sedita prijatelja še precej časa pri oknu, opiraje glavo ob dlan in gledaje molče v noč.

Konečno dvigne se Stanislav in zažge do polu odgorelo lojevo svečo na mizi.

„Pojdi sem, brate,“ pravi, kazoč na stari umazani divan, „usedi se poleg mene. Prečitam ti poslednje svoje pesni. Pozabim morda na vse.“

Čita, segaje z roko po mehkih rusih laseh in mignovši v časih z mokrimi belkastimi resami, nekoliko slok, polnih bola in stiske. Ko za hip obmolči, da bi sod prijatelja z obličja čital, skloni ta že blede obraz nad kopo rokopisov, ki je je precej na začetku iz obrnjenega žepa vzlekel, in začne urno čitati svoje delo. Ko po nekih slokah blede obraz obrne k sodrugu, da bi se o vtisu svojega dela prepričal začne ta nadaljevati svoje verze in ne jenja, dokler

čilih, pristoji razven oblasti, navedenih v §§. 7, 9 in 10 postave s 24. maja 1885 (Drž. zak. št. 90), vsled §-a 15 iste postave tudi pravica, glede mladostnih popravljanecv, ki jih je oddati v kako javno popravnico, ali kateri se v takem zavodu drže, ukrepati pripodobne razloke.

Pristojnost teh komisij seza — brez ozira na domovinstvo — na vse take ljudi, glede katerih je kako v deželi bivajoče sodišče izreklo, da je pripuščeno držati jih v kaki prisilni delavnici ali popravnici.

Kadar se ukrene, da ima kdo v prisilno delavnico ali popravnico oddan biti, treba je to precej priobčiti deželnemu odboru one dežele, kateri držanec po svojem domovinstvu pripada.

IV. Ukreniti, da bodi izpuščen kdo takšen, katerega na podlogi §-a 8, odst. 1 postave, zaprtega imajo še potem, ko je čas kazni dovršil, pristoji onemu deželnemu oblastvu, katerega deželna komisija ima oblast narediti, da ta isti človek bodi oddan v prisilno delavnico ali popravnico.

V. V §§. 11, odst. 2, 12, odst. 3, in 14, odst. 4 postave državni upravi pridržano pravico, odobravati ustanovljena pravila in hišne rede, kakor tudi imenovati načelnike prisilnim delavnicam in popravnici, po tem dovoljevati, da se katera mladoletna osoba odda v kako zasebno popravnico, izvršuje v prvi vrsti ono politično deželno oblastvo, v katerega področji dotični zavod stoji.

Izdatba tanjih določil o sestavljanji in oblastih komisij, katere bode po §-u 7, odst. 4 postave, postavljati pri političnih okrajnih oblastvih, pridružuje se onej dobi, ko bodo izpolnjeni uveti za postavilo takih komisij. — (Na to določilo glede na komisije pri deželnih oblastvih v Levovu in Černovicah.)

Ta ukaz stopi precej v moč.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. septembra.

Predvčeraj je cesar za pol ure obiskal **Bosno**, kjer je bil od prebivalstva jako slovesno vsprejet. Iz Požege se je bil odpeljal v Brod, kjer je bilo mesto lepo okinčano. V Brodu je cesarja pričakovalo mnogo naroda in dostojanstvenikov. Mej njimi mestni župan, vladika Strossmayer s mnogimi duhovniki, nek pravoslavni arhimandrit s pravoslavnimi duhovniki. Cesarja sta tu pričakovala tudi ogerški ministerski predsednik Tisza in hrvaški ban, katera je cesar najprej pozdravil. Mestni župan pozdravil je cesarja v hrvaščini, cesar se mu je pa v nemščini zahvalil za prijazen vsprejem. Nato so se cesarju predstavili uradniki in duhovniki. Skoraj vsakega je kaj nagovoril, tako tudi Strossmayerja in pravoslavnega arhimandrita. Potem se je cesar odpeljal proti Bosni. Na onej strani Save so tudi cesarja kaj prijazno in slovesno vsprejeli. Kot častna stotnija bila je postavljena bosenska stotnija iz Doboja. Tu so cesarja pričakovali general Appel s svojim adjutantom, okrožni načelnik Kukuljević, župan Bosenskega Broda Badji Hafis, občinsko zastopstvo, več begov in šolska mladež. Župan pozdravil je cesarja v hrvaščini. Cesar se mu je zahvalil v nemščini. Vlada je nagovoril več posamičnikov, in učitelja je izpraševal, kako napreduje mladina. Učenci so zapeli cesarsko pesen. Čez pol ure se je vrnil cesar in se potem po železnici odpeljal v Gödöle. Narod je povsod pozdravljaj cesarja z živioklici.

mu ni sape nestalo. Tako vznášala sta se oba redno s predčitanjem svojih del in morda bi bila v tem milem duetu nadaljevala do jutra, ki že ni bilo daleč, ko bi se ne bil konec sveče najedenkrat razlil v gorke solze, v kojih je modri plamen nekaj časa migal in zginit kakor veša.

„Morava se uleči,“ pravi Stanislav. Uležeš se lahko na mojo posteljo —“

„Nikakor! Ostanem na divanu.“

„Kakor ti drago. Prinesem ti semkaj jedno pernico. Razgovarjava se še lahko v temi.“

Vojteh se spravi in uleže na divan. Toda uvidi takoj, da si je zvolil pravo posteljo Prokrustovo. Prostor mej visokimi naslonili na obeh koncih nikakor ni zadoščal njegovemu telesu. Pomagati si je moral s tem, da je zastonj obračal in prekladal telo na ta način, da je pomolil nogi precej čez divanovo naslonilo, kar je imelo nasledek, da mu je glava zlezla globoko v divan.

„Ali se dobro leži tam?“ vpraša čez nekaj časa iz svoje postelje Stanislav.

„Dobro.“

„Mislim, da danes ne zaspim. Cel polk divnih mislij roji po moji glavi. Kaj je človeško živ-

Grof Henrik Clam Martinic se zaradi slabega zdravja, kakor česki listi poročajo, morda celo zimo ne bode mogel udeleževati zborovanja **državnega zbora**. Zdravniki mu namreč svetujejo, da naj se za nekaj časa odtegne razburjenemu političnemu življenju. — „Narodni Listy“ pišejo o sedanjem parlamentarnem položaji: „Vkljub vsem skušnjam poslednjih let se kaže, da se ne bode nič spremenilo na avtokratični metodi, katera nasprotuje vsem parlamentarnim načelom. Desnica se bode tudi bodočih šest let kazala političnemu svetu kot ladija brez krmila na vihnem morji, ki se le s težavo vzdržuje na površji. V ustavnej zgodovini evropskih narodov nikjer drugej ne najdemo primera, da bi kaka stranka bila več let v večini, ne da bi razjasnila javnemu mnenju in volilec svoj program. Povsod drugod se prizadeva, kadar kaka stranka pride na krmilo, svojim načelom pridobiti veljavo. Pri nas se pa nič ne ve, kaj vlada in kaj večina misli o bodočem programu. To so žalostne razmere, ako se pomisli, za kako velike narodne koristi da gre, in se jemlje v poštev, da se nasprotnik vedno okrepčava. Nasledki tega so, da Čehi zmanjšujejo svoje trjatve. Ako se desnica z vlado ne sporazume o nikakem točno določenem programu, ne bode celih bodočih šest let obdržala večine.“ Le prerisnične so besede tega českega lista, a žalibog govorjene so najbrž le gluhim ušesom. Desnici manjka poguma zlasti nasproti vladi, in to jej koplje grób. — Državnozbornim predsednikom bode najbrž voljen zopet dr. Smolka, prvim podpredsednikom grof Clam Martinic, ako mu bode zdravje prepuščalo prevzeti ta posel, mesto drugzega podpredsednika bodo pa ponudili opoziciji; ko bi pa ta ne prevzela te ponudbe, volili bodo pa zopet barona Gödöla družim državnozbornim podpredsednikom.

V ponedeljek prideta ogerški ministerski predsednik Tisza in finančni minister Szapary, na Dunaj, da se udeležita skupnih ministerskih konferenc, katere imajo izdelati predloge za **delegacije**. Te konference bodo trajale dva ali tri dni in se bodo končale z ministerskim svetom, kateremu bode predsedoval cesar.

Vnanje države.

V **Črnogoro** prišel je izredni poslanik ruskega carja tajni svetnik Feodor Odolfovich iz Peterburga. O tem, kako poslanstvo ima ta ruski dostojanstvenik v Cetinji, se nič ne poroča.

Ruska vlada bode iztirala vse ruske podložnike iz pribaltijskih provincij. Prusi so skušali tod delati nemško propagando, tega pa Rusija ne trpi in jih bode iztirala.

Notranji položaj na **Španjskem** je jako nevaren, četudi oficijalna in oficijozna poročila to taje. Točnih poročil od tam niti ne dobimo, pa vlada strogo pazi na vse brzojavke, da le to poročajo vnanjemu svetu, kar jej ugaja, in tudi vladni organi neki ne spoštujejo pismene tajnosti. V Madridu se boje, da se ne upre vojska, ker bi bilo začetek velike prekucije. Posebno general Salamanca si je poslednji čas pridobil toliko simpatij pri narodu in pri vojaki, da je vladi jako nevaren postal. To, da je poslal nazaj pruski red Rudečega orla, naredilo ga je silno popularnega. V Berlinu in Madridu so ga že poskušali pregovoriti, da bi zopet vzel ta red. Španjska vlada mu je baje že pretela, da ga bi odstavila zaradi tega, on pa trdovratno ostane pri svojem sklepu. Na Francoskem bivajoči Španjci nameravajo Salamanci poslati časno sabljo. Da se španjska vlada res boji kake ustaje, kaže to, da se obrnila do francoske vlade, da naj strogo nadzoruje španjske emigrante, Zorilli naj pa prepove bivanje v Franciji. — To, da Španija ni dala takoj Nemčiji zadoščenja, ni nič kaj posebno razveselilo Nemcev. Radi bi bili videli, da bi se bilo vprašanje zadoščenja poprej rešilo, nego vprašanje o Karolinskih otokih. To se vidi že iz tega, da se iz Berlina poroča, da ima španjska nota dva

ljenje? Igranje s punco iz cunj, na svojo nesrečo z mislijo in čutom obdarjeno (punco) na nitkah, katerih konec sega v neznane roke, v neznani tajni svet. Kaj sodiš o večnosti, prijatelj?“

„Mislim, da je za nas večna uganka,“ odgovori Vojteh, ki je sedaj, udavši se v potpežljivost prejšnje situacije, počival z bosimi nogami prosto na divanu. „Zakaj vprašaš?“

„Zakaj? Ko bi bila večnost za človeka gol brezdne, propad, brez žarka mišljenja, brez gibanja čuta, brezkončen nič — nič — nič —, skočil bi vanj brez premisleka. Kaka smrt je po tvojem mnenju najlozja?“

„Otresi se teh turobnih razmišljanj in spominaj se, da imaš dolžnost do sveta in človeštva, s kojim si do sedaj delil samo mali del zakladov, dremajočih v tvojih pesniških prsih,“ kara ga Vojteh, vzdignivši zopet nogo na naslonilo in davši svojemu telesu položaj, bližajoč se načinu, na kakšen je visel na križi sv. Peter.

„Najlepše bi bilo morda piti opium — oviti glavo s strupenimi cveti dražljivih smrtnih sanj — in skloniti tako čelo, opojeno z žgečim njihovim duhom, počasi — počasi v naročje Morane — —“ (Dalje prih.)

dela, katerih prvi se tiče zadoščenja, katero naj bi dala Španija Nemčiji, poslednji pa dokazuje prava Španije do Karolinskih otokov, katerega dela pa še španjski poslanik ni prečital ministerstvu vnanjih zadev, ker se ni bil preveden. To namreč ni nič verjetno, da bi poslanik noto, ki jo izloči kakaj vladi, le do polovice prečital, čitanje druge polovice bi pa odložil za tako dolgo, da bode prevedena. Mnogo verjetnejše je, da se v Berlinu ne marajo takoj baviti z drugim delom španjske note, "mpak bi radi, da bi se zadeva, katero obsega prvi del, poprej rešila. Ker pa Španija tega ne mara, radi bi jo prisilili Nemci. Dobro namreč vedó, da Marokko in Španija nista prijazni. To hočejo porabiti v svoj prid. Marokkanski ministerski rezident v Berlinu pojde neki v kratkem h knezu Bismarcku v Varzin. Ali pojde tja iz svojega nagiba, ali je povabljen, ne vemo. Vest, da misli tja potovati, so pa iz Berlina hitro brzojavno razširili, ravno tako, kakor bi hoteli Španjem reči: „Privolite v naše zahteve, če ne, vam spravimo Marokko na vrat“. — Anglija bi neki rada posredovala med Nemčijo in Španijo — Ker poslednji čas Nemčija ne kaže več posebne spravljivosti, ampak le skuša, kako prevariti Španjce, se ti, kakor se nekemu francoskemu listu poroča iz Madrida, urno pripravljajo za vojno, ko bi se le vnela. Oborožujejo se ladje in popravljajo se utrdbe. Časopisi zahtevajo, da se skličejo cortes. Če tudi se še ni bati nemško-španjske vojne, vendar se utegne ta spor še nadolgo vleči, predno bode poravnán. Španjska vlada ne more Nemcem lahko kaj prijenjati, ker bi se s tem zamerila pri narodu in sama sebi spodkopala tla, Bismarck bode pa skušal iz tega spora izvleči, kolikor največ mogoče koristi.

Angleški komisar Wolff in turški ministri prišli so v tem navskriž, kdaj da Anglija izprazni Egipt. V Carigradu bi radi, da bi Angleži točno določili, kdaj da njih čete oidejo iz Egipta. Temu pa Angleži nečejo in ne morejo ustreči, zato se pa Turki ne marajo več pogajati z Wolffom. Kakor „Times“ pišejo, je sicer Anglija pripravljena privoliti, da se, kadar bode mogoče, imenuje komisija iz Turkov in Angležev, da določi obrok za izpraznenje Egipta. S to obljubo, ki prav za prav ničesar ne obeta, pa turški državniki niso zadovoljni. Sicer je pa shod dveh cesarjev v Kromerizi v Carigradu za Angleže imel kaj neugoden upliv. Ko so se Turki preprčali, da sta si Rusija in Avstrija prijazni, spoznali so, da se je bolj treba ozirati na želje teh držav, kakor pa na želje Angležev. Zategadelj pa nečejo tudi ničesar privoliti, kar bi morda ne uga-jalo tema dvema državama. Turški državniki vedo, da druge vlasti neso točno informovane bile o Wolf-fovej misiji, zategadelj pa še bolj v Carigradu ovirajo to misijo, ker ne vedo, ali so na Dunaji, Berlinu in Peterburgu zadovoljni s tem, kar predlaga Wolff.

Dopisi.

Iz Vipave 17. sept. [Izv. dop.] Danes vršila se je pri nas slavnost razkritja spominskih plošč uzidanih v lice našega krasnega šolskega poslopja, posvečenih blagemu spominu blagih pokojnikov: Štefana Kocijančiča, bivšega vodje Goriškega semenišča itd., in Jurija Grabrijana, bivšega Vipavskega dekana itd.

Svečanost vršila se je natanko po napovedanem redu. Prvi govor o življenji in zaslugah Štefana Kocijančiča govoril je dr. Gabrijelčič, vodja semenišča v Gorici; drugega o življenji in zaslugah dekana Grabrijana pa gosp. Vidergar, župnik v Podkrajci.

Obadva govora bila sta prekrasna, človek poslušal bi kljubu pripekajočemu solncu ure dolgo. Obžalovati je le, da se je svečanosti tako malo občinstva udeležilo. Ne hotel bi staviti, da nas je vseh poslušalcev nekaj čez 100 bilo. In slavil se je vendar spomin tako slavnih mož!!! Od kod da to prihaja, je v kratkem pojasneno. Goriški rodoljubi izročili so ves arangement slavnosti tukajšnjemu krajnemu šolskemu svetu in vodstvu šole Vipavske. No, načelnik našemu krajnemu šolskemu svetu je pa — slovenski svet strmi — Italijan po rodu in po mišljenji, vodja šole pa slavnemu slovenskemu čitajočemu svetu dobro poznati, iz Radeč sem k nam poslani — nemčurček, ki se sedaj narodnjaka hlina. O prežalostne razmere Vipavske, kedaj se bodele že vendar enkrat spremenile?!

Mej kaj malobrojnimi občinstvom bil je tudi naša dika gosp. Simon Gregorčič. Banket vrši se — ne smijate se p. n. čitatelji — po ukrepu modrih, že zgoraj navedenih aranžerjev, na neutralnih tleh, to je v šolskem poslopji. Torej za tako svečanost se mora pri nas neutralnih tal iskati? Gospoda, čast vašemu narodnemu poštenju!

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini sv. Nikolaj pri Mariboru 100 gl. za novo streho na cerkvi.

— (Konfiskacija) zadela je zadnjo številko „Südsteir. Post“ zaradi dopisa iz Celovca, Priredila se je druga izdaja.

— (Odlikovanje.) Gosp. Mihael Ambrožič, dobroznani čebelar v Mojstrani, dobil je na razstavi v Budimpešti veliko svetinjo.

— (V slovenskam oddelku) IV. gimnazijskega razreda v Ljubljani je letos 77 dijakov. Tolikega števila še ni bilo. Na vsej gimnaziji oglašilo se je 830 dijakov.

— (V I. mestni deški šoli) je letos v I. razredu 88, v II. razredu 116, v III. razredu 146, v četrtem 98, v petem 41, vkupe 489 učencev.

— (V II. mestni deški ljudski šoli) je letos v I. razredu (a in b.) 140, v 2. razredu (a in b.) 170, v 3. razredu (a in b.) 188, v 4. razredu (a in b.) 173, v 5. razredu 45, skupaj 716 učencev, torej dva več kakor lani. V šoli na Mahu jih je 119, vseh torej 835.

— (Glasbene Matice šola) ima letos 160 gojencev, 50 se jih je letos na novo vsprejelo. Zanimanje za ta zavod je vedno večje, ker se je občinstvo o izvrstnih uspehih učencev prepričalo.

— (V semenišče v Ljubljani) so vsprejeti gg.: Bojanec Anton, od Šenpetra pri Vinici; Gregorič Josip, iz Ambrusa; Adalib. Havliček, Čeh; Jemič Ant., Breznican; Oštir Jan, od Sv. Križa pri Kost.; Plečnik Andr., Ljubljancan; Rihar Leopold, Polhograjec; Šmid Ant., Selčan; Štrančar Josip iz Ustija; Lovrenc Šumi, iz Kranja; Žagar Josip s Trebelna.

— (Tatvina.) Neznani tatovi ukrali so večeraj na Glincah pri g. Krehanu na nekdanj Permetovem posestvu, denarja, oblačila in masla v vrednosti nad 50 gl.

— (Redkost.) Kakor se uradnemu listu poroča, ustrelil je nedavno lovec Miklavžev v Jelovci lesico, ki je imela belo liso za vratom.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj bila sta na vrsti kmetski postopač Jaka Nahtigal in posestnik France Kozirnik, ker sta ponarejala kovani denar. Odkar ne dobivajo naši zaslepljeni kmetski prebivalci, katerim se še zmirom sanja, da bi obogateli po ponarejenem denarju, kakor v nekdanjih zlatih časih, ponarejenih bankovcev iz Vidma, kjer so stare desetake po fotografškem potu ponarejali, pričeli so nekateri zaslepljeni ljudje sami kovati denar. Način je jako primitiven, ponarejeni denar pa tako slab, da ga vsakdo lahko spozna. In vsled tega imajo ponarejalci gmotno škodo, vrhu tega pa so v vednem nasprotju z obstoječimi zakoni in v vsakem zasedanju porotnikov se jeden ali drugi utakne pod ključ. V takem položaji sta bila tudi zatoženca Nahtigal in Kozirnik. Nahtigal je delmrzen človek, Kozirnik pa mož jako kratke pameti. V Lahovčah, v Kamniškem okraji, sta se zme-nila, da bodeta kovala sreberne goldinarje. Nahtigal obetal je Kozirniku iz te kupčije zlate gradove in lotila sta sa dela. A Kozirnik bil je nad pregrešnim delovanjem vender v strahu, tudi skrb za njegovo rodbino uplivala je nanj. Zavoljo tega je po zahtevanju svoje odločene žene vse svoje precejšnje imenje na ženo prepisal. Pa tudi s c. kr. žandarji stopil je Kozirnik v dogovor in se njim tako rekoč ponudil kot ovaduh Nahtigala. A kakor francoski pregovor pravi „L' appétit vien en mangeant“ človeka se še le pri jedi slast poloti, tako se je godilo tudi Kozirniku. Ko je bil Nahtigala že spravil v varno zavetje na Žabjak, ker ga je ovadil sodnji, začel je sam v temnem gozdu delati goldinarčke, misleč si, da se njemu, ovaduhu ne more ničesar hudega zgoditi. A varal se je, tudi njega prišla je roka pravice in uستي se je moral poleg svojega učenika Nahtigala na obtožno klop. Novčni urad na Dunaji, ki je pregledal ponarejene tolarčke Nahtigalove in Kozirnikove, izjavil se je, da so jako slabo narejeni, da se lahko spoznajo, da nemajo na robu napisa: „Viribus unitis.“ Porotniki potrdili so krivdo obeh zatožencev, a tudi dodatno vprašanje, da so bili tolarčki slabo ponarejeni. Sodišče obsodilo je zatoženca, vsakega na jedno leto težke ječe, poostrene vsaki mesec s postom. — V tajni obravnavi bil je zvečer obsojen hlapec, France Lovša z Gamelj, zaradi posilstva na dve leti težke ječe.

— (Jesenski dvoritelj.) Ne nekdanji Ribniški „ceremonienmeister“, ampak medved je bil, ki je te dni prišel dvema ženskama, kateri sta imeli ravno opravka na njivi z zeljem in fižolom nasajeni blizu vasi Rakitnica v Ribniškem okraji — dvorant. A mestu, da bi bili omenjeni dami tega jesenskega gosta uljudno pozdravili in vsprejeli,

sta — zagledavši med preklami — štirinogatega strijca, neusmiljeno zakričali in tako neelegantno jeli teči, da jo je kosmati „očak“ — medved, samnega strahu „polakiral“ tja, od koder je primahal. — Sedaj mu hodi pa že lovci z nabitimi „glace“-puškami dvorant, in če bode šlo po sreči, — čulo se bo nek dan: Prišel zanj je — dan plačila, — krogla mu je drob zdrobila, — priča premijo — dobila!

— (Učiteljsko društvo za Sežanski okraj) bode v 24. dan t. m. zborovalo v Škocijanu. Po zborovanji bode izlet v Škocijansko jamo.

— („Bratovščina hrvatskih ljudi v Istri“) ima v 6. dan oktobra ob 2. uri svoj občni zbor. Dnevni red: Govor predsednika. — Poročilo tajnikovo in blagajnikovo. — Volitev novega odbora. — Razni predlogi.

— (Vabilo k veselici,) katero osnuje kmetsko bralno društvo v Rušah v proslavo slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metodija, dne 20. septembra t. l. ob 6. uri zvečer v Maroltovej hiši. Vspored: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Slava Slovincem, moški zbor, — A. Förster. 3. Govor o Slovincih, govori gosp. Jereb iz Maribora. 4. Bodi zdrava domovina, moški zbor, — F. S. Vilhar. 5. „Župan“, vesela igra v 2 dejanjih od M. Vilharja. 6. Prosta zabava. — Ustopnina za ude prosti, za neude 20 kr., za družino 30 kr. — K veselici vabi vse ude in prijatelje društva odbor.

— (Da se ubrani raznašanje nalezljivih bolezni) izdalo je c. kr. deželno predsedništvo kranjsko z dne 24. avgusta 1885 št. 7926 naslednji propis o razkuženji: I. Razkuženje mestnosti in zaprtih prostorov. Da se razkužijo zaprti prostori, kakor bolniške sobe, delavnice, šolski prostori, ječarne, kosarne, železnocestni vozovi, stranišča, mrtvašnice itd., pomiti je tla s karbolno vodo (narejeno iz 2–3 delov čiste karbolne kisline na vsakih 100 delov vode), ali z raztopino klorovega apna (po 1 del klorovega apna na vsakih 100 delov vode); pobeliti je stene in strop z apnenim belilom, katero v vsakih 100 delih obsega po 1–2 dela karbolne kisline; prezračiti je prostore, ter izpariti jih z lesnim kisom (octom) ali karbolnim prahom (kateri se nareja tako, da se po 1 del v vodo stočene karbolne kisline zmeša vselej s 100 deli zemlje ali peska ali malca ali ogljenega prahu); poškopiti je tla, stene in strop s karbolno vodo. V nerabljenih prostorih se pomijejo tla z raztopino klorovega apna ali z belilom ali vročim lugom in postavijo se po njih skledice, nalite z močnim octom ali z očetno kislino in klorovim apnom ali s solitarno kislino in s kamenim oljem ali petrolejem; potem se prostori pokade z žveplom (žveplene niti se sežgó na lončenih posodah). Na to je prostore izdatno prezračiti in s karbolno vodo poškopiti. Povlak, posode in vsakovrstno leseno orodje se razkužijo, ako se pomijejo z vročim lugom ali s karbolno vodo. — II. Razkuženje odprtih prostorov. Odprte prostore, kakor dvorišča, sejmišča, pokopališča itd. je najprej počistiti in zakopati vse morebiti na takih prostorih gnijoče stvari; potem je najbolje, da se polijo s klorovim apnom ali z apneno raztopino. — III. Razkuženje posod, izmetov in odpadkov. Da se razkužijo posode, katere rabijo bolnikom, kakor skledice, posode in stoli za telesno potrebo, plavalniki, gnojne odeje i. t. d., splakniti jih je s karbolno vodo. Za stranišča, gnojne jame in njih okolino, za gnojišča nam služijo raztopine zelene galice v vodi (po 1/2 kl. na 10 litrov vode), potem raztopine klorovega apna in karbolne vode, katere se menjaje vsak 2. ali 3. dan vanje vlivajo; dalje se trosi vnje zmes, obstoječa iz 100 delov malca, 50 delov apna, 10 delov lesenega oglja, 5 delov karbolne kisline. Za cevi pri straniščih, lijake, vodotoče, vsakovrstne odtokove, pisoarje itd. nam rabi karbolna voda ali raztopina klorovega apna. Rabljena šarpija, obeze, gnojni ohlapki itd. posteljna slama, seno ali slama iz žimnic ali slamnic se morajo sežgati. — IV. Razkuženje životnega in posteljskega perila in obleke. Životno perilo, blazine, žimniške in slamniške prevlake in drugo posteljsko perilo je, kadar se več ne rabijo, pomočiti v karbolno vodo, potem kuhati jih nekaj časa v lugu; žimnice in obleko je v peči na 80–90° R. segreti, nato iztepati ter delj časa na zraku pustiti. Kjer teh stvari ni možno v peči segreti, morajo se posebno premočeni komadi sežgati, drugi pa z žveplom prekaditi, nato s karbolno vodo poškopiti, delj časa na zraku pustiti in potem iztepti. — V. Razkuženje vode. Pitna

voda so najgotoveje naredi neškodljiva s tem, da se prevrē, sicer pa, da se jej doda toliko manganovo-prekislega kalija, da se voda komaj barvana vidi. Kalna voda se more sčistiti, ako se jej doda betvica galuna ali čiste sode. — VI. Razkuženje ljudij, ki so prišli v dotiko z nalezljivimi tvarinami. Ljudje naj roke in druge okuženju izpostavljene dele umijejo z raztopinami manganovo-prekislega kalija in z njimi očistijo usta in nosnice.

— (Premembe v Lavantinski škofiji.)
Premeščena sta gg. kaplana: Jakob Pečnik v Selnico, Martin Kralj k sv. Antonu v Slov. goricah. — G. Martin Kolenko prezentovan je za župnijo v Podgorji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 18. septembra. Sekcijski načelnik v vojnem ministerstvu Szveteney imenovan je poveljnikom 4. peš-divizije. Ob enem izreklo se mu je Najvišje zadovoljstvo za izvrstno službovanje.

Praga 17. septembra. Pri drugi volitvi izvoljen podžupan Vališ županom. Vališ zahvalil se v češkem in nemškem jeziku.

Bruselj 17. septembra. Pri gradbi bolnišnice v Conde-sur Escant podrl se je oder in 28 delavcev se je ponesrečilo.

Pariz 17. septembra. Na Španjskem včeraj 360 ljudi za kolero umrlo.

Rim 17. septembra. Včerajšnja poročila o kolери: V provinciji Palermo 38 zbolelo, 20 umrlo, v Parmii 20 zbolelo, 6 umrlo.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec pripočeti so pristni „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (11—7)

Tuji:

16. septembra.

Pri **Slonu**: Polatzek z Dunaja. — Fischbach iz Celovca. — Corose iz Reke. — Alums iz Trsta. — Lang z Dunaja. — pl. Engelhart iz Gorice.

Pri **Maličih**: Dolezel z Dunaja. — Siess iz Gradca. — Macale iz Trsta. — Kernstock iz Budimpešte. — Susek iz Trsta. — Lumez iz Ljubljane.

Pri **avstrijskem cesarji**: Halm iz Gradca. — Bobelka iz Gorice.

Umrli so v Ljubljani:

16. septembra: Bernard Petrič, okrajnega tajnika sin, 3 tedne, Rimska cesta št. 20, za drisko. — Jera Kanc, 72 let, kuharica, Poljanski trg 1, za kapom.

17. septembra: Amalija Grilec, delavka, 24 let, Hrenove ulice 18, za jetiko. — Angela Kavčan, čuvajeva hči, 10 dni, Strmi pot 6, za božastjo. — Anton Lunder, krojač, 54 let, Gosposke ulice 4, za spridenjem jeter.

V deželnej bolnici:

12. septembra: Anton Bornic, gostac, 73 let, za kroničnim katarom v črevesu. — Marija Premk, 68 let, za slabostjo.

15. septembra: Marija Kern, gostija, 70 let, za pljučnim edemom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. sept.	7. zjutraj	741-12mm.	12-8° C	brezv.	megla	
	2. pop.	738-20mm.	23 6° C	sl. vzh.	jas.	0-00mm.
	9. zvečer	737-18mm.	15-0° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 17-1°, za 33° nad normalom.

Dunajska borza

dné 18. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 40	kr.
Srebrna renta	83	80
Zlata renta	109	90
5% marcna renta	100	45
Akcije narodne banke	868	—
Kreditne akcije	283	80
London	125	05
Srebro	—	—
Napol.	9	91½
C. kr. cekini	5	88
Nemške marke	61	40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	127
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109	75
Ogrska zlata renta 4%	99	85
„papirna renta 5%	92	90
5% štajerske zemljiš. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. ob. avstr. 4½% zlati zast. listi	124	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	—
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	101
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	192	25

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze ljubeznipolnega so-
čutja ob boleznih našega preljubljenega soproga,
oziroma očeta, gospoda

IVANA ORAŠA,

za mnogoštevilno spremstvo k njegovemu po-
slednjemu počitku in za mnoge lepe vence izre-
kamo vsem prijateljem in znancom, zlasti pa še
slavnej Šišenskej Čitalnici, vsem gospodom go-
stilničarjem, pekom in pivovarjem najtoplejšo
zahvalo

(543)

žalujoci ostali.

V Spodnji Šiški, 18. septembra 1885.

Št. 7646.

(541—1)

Razglas.

C. kr. okrajno sodišče v Krškem objavlja, da
se bodo zemljišča gospoda Feliksa Reya plemeniti
Castelletto, ležeča v katastralni občini Ravno v
Nemški vasi, obstoječa iz njiv, pašnikov, senošetij,
gozdov in pa vinogradov po posameznih parcelah
dne 28. in če treba tudi 29. sept. t. l.
pričenši ob 9. uri zjutraj na mestu ležišč v Nemški
vasi na prostovoljni javni dražbi prodajala.

Pogoji, po katerih mora vsak kupec 10 od-
stotkov kupnine svote kot vadium precej vložiti, in
kateri se bodo pred pričetkom objavili, kakor tudi
katastralne mape leže v pregled pri tej sodnji.

C. kr. okrajno sodišče v Krškem,
dne 16. septembra 1885.

Blizu Ptuja

je jedno nadstropje

velik hram

na veliki cesti, zraven cerkve, na katerem se že mnogo
let krčmari, s pripadajočo delavno zemljo in ogrado pod
ugodnimi pogoji na prodaj.

Kdor hoče kaj več izvedeti, naj se oglasi v odvet-
niški pisarni dra. Gregoriča v Ptui. (538—2)

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

JE FRISTINI

LE HOUBLON

Francoski fabrikat

CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.

Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo

dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vseučilišču,
in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti
in ker mu neso pridjane nikake zdravju škodljive reči.

17, rue Béranget, à PARIS

(539—1)

J. ANDĚL-a

novoliznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mrav-
ljince, prešičke, ptične črvice, sploh vse žu-
želke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od
žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDĚL-u,

„pri črném psu“

13, Húsová (Dominikánská) ulice 13,

v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Sličarji, trgovcu.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po
plakatih. (211—10)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Kdor pristno Brnsko volneno blago

dobivati želi, obrne naj se z zaupanjem na

(517—3)

najstarejšo Brnsko firmo za sukno

Meter po 2—7 gld.

MORITZ BUM v BRNU.

Ustanovljeno 1822.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšel in se dobiva:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Mazilo zoper pege,

Iščaj, mozoljčke, rudečice na obrazu i. t. d.
Isto ohrani kožo vedno belo, gladko, čisto in nežno
ter podeli obličju mladostno svežost. Običajno izgine,
če se 15- ali 20krat namažeš s tem mazilom, vsaka
nesnaga z obličja. Lonček velja 50 kr. in kos mila
12 kr., torej skup 62 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na
deželo: (405—11)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Odlikovana sedmograška gorska vina

v steklenicah
in sodčilih
z jamčeno

prirodno čistoto

priporoča (544—1)

JOS. B. TEUTSCH,

prodaja vina,

Schäussburg

na Sedmograškem.

Cenik in poskušnje
zastonj in franko.

Zastopnik za Kranjsko:

Julij Schillinger v Ljubljani.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bo-
lezni v želodec,

in nepresežno zoper neslast
do jedi, slabi želodec,
smrdečo sapo, napihne-
nje, kislo podiranje, šči-
panje, katar v želodci,
zgago, da se ne nareja
pesek in pšeno in slez,
zoper zlatenico, gnjus in
bljuvanje, da glava ne
boli, (če izvira bolečina iz
želodca), zoper krč v že-
lodci, preobloženje že-
lodca z jedjo ali pijačo,
črve, zoper boleznii na vra-
nici, jetrah in zoper zlato
žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna
Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna
Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem
mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip
Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Go-
rici: lekarna A. de Groncoli. V Ajdovščini:
lekarna Michael Guglielmi. V Celju: lekar J.
Kupferschmied. V Kranju: lekar Drag. Šavnik.
V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radov-
ljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph.
Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V
Škofjeh Loki: lekar Karol Fabiani. V Reki:
lekar Ant. Mizzan.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš iz-
delek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se
kupi samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj
se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske ka-
pljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno be-
sede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady &
Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena
z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in
na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske ma-
tere božje, mora biti poleg te podobe vtisneno sod-
nijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj
mora biti zapečaten z našim varstvenim zname-
njem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki ne-
majo teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot po-
narejeni in prosimo, naj se nam taki slučajii takoj na-
znani, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in
prodajalci. (90—32)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.